

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2993/2021
15.12.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Јелице Бојанић Керкез и Весне Субић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Пешић, адвокат из ..., против туженог Дома здравља Меровина, кога заступа Предраг Митић, адвокат из ..., ради накнаде штете из радног односа, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3684/20 од 31.03.2021. године, у седници одржаној 15.12.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3684/20 од 31.03.2021. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 3684/20 од 31.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу П1 103/19 од 05.06.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је прецизирани тужбени захтеви тужиле против којим је тражила да се обавезе тужени да тужилци исплати на име мање исплаћене зараде од јуна до децембра 2016. године, за 2017. годину и 2018. годину, укупан новчани износ од 278.433,56 динара, са законском затезном каматом на појединачно одређене износе почев од датума доспелости, па до коначне исплате, ближе одређене овим ставом изреке, као неоснован. Ставом другим изреке, обавезана је тужилца да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 64.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 3684/20 од 31.03.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена првостепена пресуда у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је одлука о трошковима поступка садржана у ставу другом изреке првостепене пресуде, тако што је обавезана тужилца да туженом накнади трошкове поступка у износу од 37.500,00 динара, док је захтев преко досуђеног до износа од 64.500,00 динара, одбијен као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију је благовремено изјавила тужила, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о истој одлучује применом одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Применом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр.72/11 и 55/14), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, с обзиром да се ревизијом оспорава утврђено чињенично стање, а одлуке нижестепених судова о основаности тужбеног захтева засноване су на примени одговарајућих одредаба материјалног права. Наиме, правилна примена материјалног права у споровима са захтевом као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања, па не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, због чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије применом чл. 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба је поднета 03.05.2019. године. Вредност предмета спора је 278.433,56 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**